فصلنامه مطالعات و تحقیقات در علوم رفتاری
ISSN: ۲۷۱۷-۱۳٤٥
سال سوم، شماره ۷، تابستان ۱۴۰۰
www.jobssar.ir

زنان و اعتیاد به سوء مصرف مواد

حمیده ژیان باقری [۱] ، پروفسور محمد خوجه یف [۲]

[۱] دانش آموخته آکادمی علوم جمهوری تاجیکستان(نویسنده مسئول)
[۲] هیئت علمی گروه علوم فلسفی دانشکده حقوق، فلسفه و سیاست شناسی آکادمی علوم جمهوری تاجیکستان

چکیده

بالا رفتن نرخ اعتیاد در زنان یک واقعیت تلخ است، نمی توانیم استراتژی انکار و بی اعتنایی را در این زمینه پیش بگیریم. در حالی که اعتیاد زنان بنا به ملاحظات اجتماعی، دست اندرکاران مربوطه را از رویارویی مستقیم منع می کند. تا وقتی که مواجهه مستقیم با اعتیاد زنان صورت نگیرد نمی توان به نتایج موفقی در این زمینه دست یافت. هدف این مقاله گسترش راه های تفکر در مورد درک و درمان اعتیاد زنان می باشد. داده های مورد نیاز به روش کتابخانه ای جمع آوری و به روش فراتحلیل بررسی شده است. برای تبیین داده های ارائه شده از نظریه ی رشد استفاده شده است و نتایج در پنج سطح تنظیم شده و پیشنهاد اجرایی فراهم می آورد. نتایج مطالعات انجام شده نشان می دهد اعتیاد زنان از مناطق فقیر و حاشیه نشین به مناطق عام تر مانند باشگاه های ورزشی و سالن های آرایشی کشیده شده است. یکی از موانع درمان اعتیاد زنان برچسب های اجتماعی به آنان است و این مساله باید حل شود تا زنان جسارت مراجعه به مراکز درمانی را پیدا کنند. زنان معتاد حق دارند به عنوان معتاد شناخته شده و درمان شوند. فرصت ها و امکانات برابر برای زنان و مردان معتاد به معنی همسان بودن الگوی پیشگیری و درمان اعتیاد زنان و مردان نیست. این دیدگاه پیچیدگی هایی دارد. زنان با مردان در تجربه بی کنترلی در مصرف مواد یکسان هستند اما روند و شرایط اعتیاد آن ها یکسان نیست. پذیرش و مطالعه اعتیاد زنان به عنوان یک واقعیت اجتماعی، هم در پیشگیری و درمان و هم در بازپروری آنان مهم است و ضروری است با دیدی بلند مدت به این آسیب اجتماعی نگاه کنیم.

واژه‌های کلیدی: زنان، اعتیاد به سوء مصرف مواد، برچسب زنی، آسیب های اجتماعی